

timent compassiu, i per lo mateix, *dona gust* a si mateix. El segon obra per *vanitat*, desitj de gloria i aplaudiment; i aixis resulta que la seva almoina també es *egoista*. Al tercer lo *mou* lo quedar be i no esser criticat per la gen: també es *egoista* la seva caritat. Solsament el quart, amb compassió i ensense compassió del cor, amb simpatia i sense simpatia envers la persona necessitada, que'l vegin o que no el vegin, que'l alabin com que'l critiquin: ell únicament fa caritat per a *complaurer* i *servir* a Deu qui mana i demana afavorir al necessitat: es dir; dels quatre es el més *altruista*, puig no obra per cap fi egoista o interessat com els altres tres de referència.

A. E.

LA VIRTUT I EL VICI

En aquests temps malhaurats que corrém, en els quals totes les malvestats, totes les concupiscencies i tots els erros més grollers plouen desmesuradament damunt la societat misera, en mig de tant de llot social, sembla que s'ha elevat a la categoria de dogma infalible el fatídic plany musulmá: *estava escrit*.

Son legió els quins avui creuen que un ser vicis, un ser depravat, un ser imperfecte, ho es perque forçosament ho te d'esser. El qui roba, es perque te un instint innat de robar, sense que ell hi pugui fer res; el que es crapulós, inútil serà exhortar-lo, perque ell ha nascut per a la crápula: el gandul o intemperant ho serà, fins que acabi sa existencia; perque aquest es el seu temperament i prou.

Aitals perverses apreciacions que denoten un gros relaxament dels vincles morals i que avui día van generalitzant-se en proporcions ben alarmantes per cert, porten com a obligada conseqüencia un llarc seguici de crims, de desolació i llágrimes en les families i societat en general, que seria ben fàcil d'apaivagar i fins d'extirpar del tot, apel·lant sencillament al bon sentit comú i traient-nos de damunt aquest pessimisme que 'ns fa exclamar sovint: «¡quin jovent que puja! ¡quin sigle! ¡que hi farem!»

Es clar que Deu permet i fins vol que'n el mon hi haji gent dolenta. Sense haver-hi lletjor no hi hauria pas bellesa, sense rics poc hi hauria pobres, sense malvats la virtut no fóra pas coneguda. Empró reparis bé que'ls sers viciosos i repugnants que Deu permet per a que serveixin d'espill als demés, aon hi vejim retratat l'asque-

rositat de les nafres humanes, aquests son sempre sers inconscients del mal que fan i dels mals exemples que donen, ja que no reparen pas en les seves nefastes accions que ells troven naturals i fins necessaries, no sentint després dintre seut ni poc ni mol el remordiment que deixa sempre una mala acció. Fan lo que fa'l boig o delirant, qui davant dels Códics de Justicia no es responsable dels seus actes. Pateixen una demencia moral.

En cambi l'home conscient, l'home lliure, l'home que es dona compte amb perfeta claritat que 'l seu obrar es indigne i contrari a les bones costums, aquest pot triar entre'l bé i el mal, aquest es responsable dels perjudicis que causa a la societat, essent un motiu de vergonya per a la mateixa que fatalment ho tolera.

La majoria de la gent hauria de saber-los aquells versos tan sublims de quan Hércules duptava entre'l vici i la virtud:

«Jo he vist la voluptuositat com m'allargava la má;
Mes he seguit la virtut que m'ha aparegut més bella.»

¡Tant-de-bó que tothom el seguís aquest anti-quíssim exemple!

JUST DEULOFEU.

CRONICA

Se nos ruega hagamos público que, en el sorteo verificado últimamente en el Colegio de las Hermanas Carmelitas salieron premiados los números 2106 y 1251. El plazo señalado para retirar los premios termina al finalizar el presente año.

El domingo llegó en el último tren procedente de Gerona, el «Orfeo Vigatá del Conservatori» de Vich, y su Banda municipal. Le acompañaba dos concejales del propio municipio. Fué a recibirlo una representación de nuestro Ayuntamiento, la Junta del «Orfeo Granollerí» con varios socios, y desde la estación se trasladaron al domicilio de éste, calle de Umbert, en donde depositaron la «Senyera».

El día de Todos los Santos, cantó el «Orfeo Vigatá» por la mañana en las Casas Consistoriales, y después en el local del «Orfeo Granollerí» fué obsequiado por éste, con un vermuth de honor.

Por la tarde, en «La Alhambra» dió con su Banda un interesante concierto, que no nos es posible detallar por no habernos sido posible obtener programa alguno.